

NASLOVNICA

KULTURA

DRUŠTVO

MAGAZIN

KOLUMNE

HR SVIJET TV

DEUTSCH

IMPRESSUM

MARKETING

 FILM | GLAZBA | KAZALIŠTE | KNJIŽEVNOST | **KNJIGOZORI** | UMJETNOST | KULTURNA BAŠTINA | KRATKE PRIČE

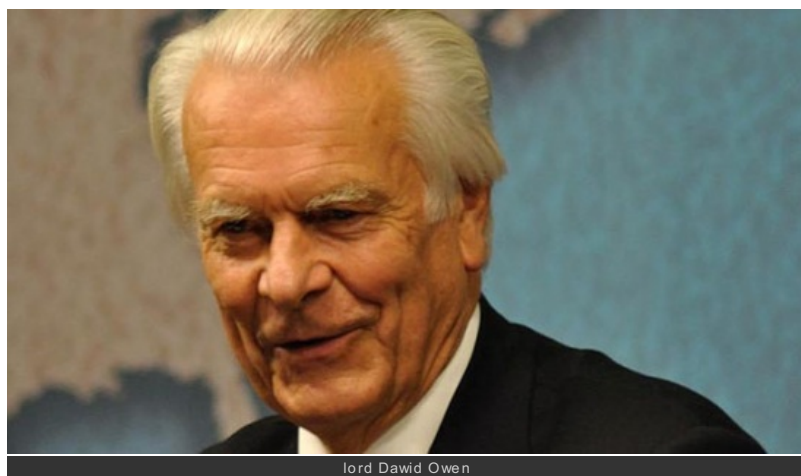
 YOU ARE HERE: [KULTURA](#) > [KNJIGOZORI](#) > MLADEN LOJKIĆ: ARHITEKTI OPSJENA I SRPSKI GENOCID

Mladen Lojkić: Arhitekti opsjena i srpski genocid

PETAK, 21 OŽUJAK 2014 22:07

Konačno je pred Međunarodnim sudom pravde u Haagu 3. ožujka započela hrvatska tužba za genocid protiv Srbije. No, kakav ishod tužbe naši političari na vlasti priželjkuju? Opći je dojam da im je hrvatska tužba „kost u grlu“ te su se svim silama upregnuli da se dodvore srpskom vodstvu opetovano ponavljajući kako im je žao što je do svega toga moralo doći, kako to neće poremetiti odlične bilateralne odnose, kako je to pitanje odnosa Hrvatske i Srbije iz prošlosti, a da je posao političara voditi brigu o budućnosti...

lord Dawid Owen

Naš vrli predsjednik države Ivo Josipović cinično se smješkajući izjavljuje za beogradsku Politiku kako bi on s velikom sigurnošću mogao reći kako će završiti postupak u Haagu, ali mu funkcija ne dozvoljava da to javno kaže. Ministrica vanjskih poslova Vesna Pusić u istu sviralu svira. Sramotno ju je bilo gledati dok se ponizno zahvaljivala prvom potpredsjedniku vlade Srbije Aleksandru Vučiću što je Srbija vratila ukradene skenirane aerofotogrametrijske snimke koje će pomoći pri legalizaciji bespravno sagrađenih objekata u Hrvatskoj, umjesto da se ovaj njoj ispričava što ih Srbija do sada nije vratila. Tom prigodom, valjda od silne sreće, izjavljuje kako na žalost nisu ispunjeni uvjeti za povlačenje tužbe za genocid koju je Hrvatska podnijela protiv Srbije, posebice kada je riječ o pitanju nestalih. Pa što je to! Jasno da je svakom članu obitelji najvažnije da pronađe mrtva tijela svojih najmilijih, ali kakve to ima veze s genocidom? Znači da su kojim slučajem pronađeni posmrtni ostatci svakog stradalnika Domovinskog rata genocida ne bi bilo? To, je zastrašujuće!

Usporedno s hrvatskom tužbom ide i monstruozi „kazališni igrokaz“ srpske tužbe protiv Hrvatske. Svatko razuman se priupita, je li to samo nastavak višestoljetne geneze velikosrpstva ili sam đavao nadahnjuje te srpske umove inverzijom: dobro = loše i loše = dobro? U kolopletu takvog promišljanja nužno se vratiti u nedavnu prošlost i upitati se, je su li srpske, što regularne postrojbe JNA a što paravojne formacije, izvršavale neviđene zločine nad hrvatskim pukom samo od sebe? Da li bi bilo toliko zločina da Miloševićev genocidni režim nije imao snažnu potporu u svom osvajačkom ratu protiv „neželjenog čeda“ masonerije – hrvatske države? Nije li taj silni masonski vjetar u leđa umotam u plašt raznoraznih svjetskih institucija bar djelomično kriv za sva ta razaranja i masakre koji su izvršeni nad hrvatskim pukom? Stoga valja se prisjetiti svih tih „misionara“ koji su tijekom Domovinskog rata švrljali po bivšoj Jugoslaviji i koji su sokolili srpsko vodstvo, kako ono u Beogradu, tako i ono u Kninu i na Palama.

Među cijelom plejadom dušobrižnika za Jugoslaviju, glavnim epigonima Okruglog stola (masonskog trusta mozgova) u Domovinskom ratu u Hrvatskoj i ratu u Bosni i Hercegovini možemo smatrati lorda Petera Carringtona i lorda Davida Owena. Kao istaknuti članovi Komiteta 300 i Trilateralne komisije ne samo da su upravljali ratnom krizom, već su je i produbljivali kako bi nizom smišljenih poteza produživali rat, a time vršili i određena testiranja.

Lord Carrington, član sotonskog bratstva *Red Ozirisa*, poznati je velemaistor prijevara (Argentina, Južna Afrika, Rodezija itd.), rodbinski je vezan na najbogatiju obitelj svijeta, Rothschild, a svoj svjetonazor je neskriveno dokazao izgradnjom poganskog božanstva

NAJNOVIJE NA PORTALU >>

- [Željko Olujić: Puno je toga sumnjivo - hrvatska tužba i srpska protutužba će biti odbijene](#)
- [Koalicija za europske, parlamentarne i predsjedničke izbore: HDZ potpisao koalicijski sporazum sa HSS-om, HSP-om AS, BUZ-om i ZDS-om](#)
- [Hajduk i Dinamo danas igraju 66-i hrvatski derbi](#)
- [BiH: Biskupi pozvali hrvatske stranke na zajednički nastup na izborima](#)
- [Mladen Lojkić: Arhitekti opsjena i srpski genocid](#)
- [Predstavljena knjiga 'Umreženi identiteti' Vesne Kukavice](#)
- [Dragan Čović: Vlada centralizira Federaciju BiH na štetu županija - HDZ će se tome suprotstaviti](#)
- [Haag: Vesna Crnić Grotić pozvala sud da razotkrije kriminalni projekt s ciljem stvaranja tzv. Velike Srbije](#)
- [Parovi četvrtfinala Lige prvaka: Mandžukićev Bayern na Manchester United – Real na Borussia Dortmund](#)
- [Mate Kovačević: Tko se odriče suverenosti](#)

ispred svoje kuće. Carrington je osim toga bio čelnik NATO-saveza, član je RIIA-e i

Bilderberg grupe, poznat po provođenju smjene bivše britanske premijerke Margaret Thatcher (jedne od rijetkih britanskih političara naklonjenih Hrvatskoj), pošto se premijerka odupirala stvaranju ujedinjene Europe - prvoj fazi jednosvjetske države „Svijet“.

Lord Carrington je bio predsjedatelj Mirovne konferencije Europske Zajednice za bivšu Jugoslaviju, neskriveno naklonjen Slobodanu Miloševiću. Zanimljivo je da su tijekom mirovnih konferencija, dok je Carrington govorio o nekom tobožnjem neodređenom miru, na njegov mig srpske okupacijske snage zauzimale komad po komad novih područja Hrvatske. Upravo je taj „svjetski kriznik“ najzaslužniji što je Vijeće sigurnosti OUN-a na prijedlog hrvatskog „guru“ Budimira Lončara koji se tom prigodom proslavio izjavom: „*Za mene postoji samo Jugoslavija, a ne Hrvatska*, donijelo 25. rujna 1991. rezoluciju br. 713. o embargu na uvoz oružja za cijelo područje Jugoslavije. Praktički ovom rezolucijom otključana su vrata srpskom genocidu!

Imenovanjem Carringtona za predsjedavajućeg Konferencije o Jugoslaviji u režiji „Velikog oka“ planiralo se klonirati situaciju iz doba Drugog svjetskog rata. Baš kao što su onda Churchillovi odanici Fitzroy Maclean, Randolph Churchill i William Deakin stigli među Titove partizane kako bi dali potporu jugoslavenskom jedinstvu, ta je misija ratovima u bivšoj Jugoslaviji bila namijenjena lordu Peteru Carringtonu. Umjesto Titovih partizana sada su tu bili Miloševićevi „partizani“.

Lord David Owen, ministar vanjskih poslova Velike Britanije i član RIIA-e, bio je imenovan za mirovnog posrednika u bivšoj Jugoslaviji. Owen će ostati obilježen svojim zločinačkim zahtjevima hrvatskom vodstvu u korist Srbije, primjerice poput insistiranja da Hrvatska prepusti Baranju Srbiji, da Republika Srpska dobije izlaz na Jadran od Motovuna do Prevlake, da se Hrvatska odrekne 20 kilometara svog teritorija južno od Županje za srpski koridor između Republike Srpske i Srbije, da istočna Slavonija bude kondominij (zajednička uprava Hrvatske i Srbije) i sl.

Svakako je lord Owen najzaslužniji za inscenirani rat između Hrvata i Muslimana-Bošnjaka. Njegovim planom (Owen-Vanceovim) političkog rješenja u Bosni i Hercegovini, prema kojemu je smišljeno Muslimanima namijenjeno relativno malo teritorija, Muslimane se izazvalo za njihovo intenzivno naseljavanje svojih izbjeglica protjeranih sa srpskih područja na hrvatski teritorij. Hrvatima je kao kukavičje jaje podvaljeno pravo na 25,4 % površine Bosne i Hercegovine, što objektivno nisu mogli zadržati zbog višestruko manjeg pučanstva od Bošnjaka. Pokoljem u Ahmićima, koji su organizirali engleski vojnici, a o kojem je prvi pisao Marko Barišić u tjedniku *Danas*, 16. srpnja 1993. godine, rat između prirodnih saveznika, Hrvata i Bošnjaka postao je neizbježan.

Lorda Owena je posebice krasilo veliko prijateljstvo s Radovanom Karadžićem i Jovanom Raškovićem. Svakako nije jedini razlog tog prijateljstva bio što su sva trojica bili psihijatri po profesiji, niti što su svi bili veliki mrzitelji hrvatskog naroda, već i nešto sasvim drugo. Svi su oni bili okultisti koji su sanjali jednosvjetsko kraljevstvo Antikrista. Za jednog od njih imamo dokaze. Nakon Raškovićeve smrti, u njegovoj vikendici kod Primoštena pronađena je izuzetno opširna okultno-magijska biblioteka visoke kolekcionarske vrijednosti. Osim toga, prema tvrdnjama očevidaca, Rašković je, kada je pronađen mrtav kraj Dunava u Beogradu, u ruci držao knjigu magije. To možda i dovoljno govori o ostaloj dvojici! (Marko Francišković: *Hrvatska knjiga opstanka*, Biblioteka Dva Srca, Zagreb, 2006., str. 726.)

U cijelom britanskom Donjem domu osjećao se isključivi prosrpski naboj potpomognut izrazitim utjecajem srpskog lobija, „uglednih“ britanskih građana potomaka srpskih četničkih izbjeglica u Veliku Britaniju nakon Drugog svjetskog rata. Čelni čovjek Donjeg doma sir Bernard Braine je 1992. godine u britanskom parlamentu izjavio: „*Tijekom dva svjetska rata Srbi su od samog početka bili naši odvažni saveznici... Ne možemo ne suosjećati sa Srbima. Moramo se prisjetiti da su Hrvati u nacističkim odorama poubijali golem broj Srba. U srpskim umovima sjećanje na to još uvijek živi.*“ Drugi prvak Donjeg doma Julijan Amery među ostalim izjavljuje: „*Srbi su izvanredan narod... sjajna zemlja sjajnih ljudi, a odluke koje moramo donijeti mogle bi nas odvesti na njima suprotnu stranu.*“

U isti okvir su se uklopili i zastupnik Laburističke stranke Robert Wareing, predsjedatelj svestranačke Britansko-jugoslavenske skupine, zatim ekipa koja je često posjećivala bivšu Jugoslaviju na trošak Srbije: John Reid, ministar oružanih snaga, David Clark, David Faber, Eric Martlew, Robert Wareing, Andrew Robathan, Tony Benn, Edward Leigh, Don Foster i mnogi drugi.

Britansko masonstvo konstantno je kroz Donji dom guralo tezu o teoriji urote, odnosno o skrivenim namjerama Njemačke glede preuranjenog priznanja Hrvatske. Ta teza je postala najobjavljenija u javnom mnijenju Velike Britanije, poglavito kad se provodila rasprava o odgovornosti za rat u bivšoj Jugoslaviji. Takva je insinucija samo još više podgrijavała naklonost javnosti prema saveznicima Srbima, odnosno osudu prema Hrvatima kao saveznicima Njemačke.

Glavni demonstratori te teze bili su mnogi bilivaligni Srbi, posebice John Kennedy (Radoje Gvozdanović) i John (Jovan) Zamećica. Kennedy se rodio u Beogradu, a 1993. godine zaposlio se kao osobni tajnik princa Michaela od Kenta. Postao je zastupnički kandidat konzervativaca za Barking te je radio kao adutant ministra Johna Moora. Kenedy je

djelovao samostalno i bio glavni organizator čestih putovanja britanskih parlamentaraca u Srbiju, kao i na područja BiH pod kontrolom Srba. Jasno da je zbog svog lobiranja često i izdašno nagrađivan. John Zametica, zaposlenik Međunarodnog instituta za strateška istraživanja, bio je prvi komentator na britanskoj televiziji glede „građanskog rata“ u bivšoj Jugoslaviji. Zbog svoje „objektivne upućenosti“ imao je izravan utjecaj u sve britanske medije kojima je davao besplatne komentare i upute. Cjelokupnu srpsku političku i novinarsku svitu dočekivao je u Londonu te im osiguravao pristup britanskim medijima. Poslije Domovinskog rata u Hrvatskoj postao je ugledni predavač europske sigurnosti na Westminsterском sveučilištu. (Carole Hodge: *Srpski lobi u Velikoj Britaniji*, Naklada Stih, Zagreb, 2006., str. 17., 25., 28., 34., 81 i 105.)

Svakako je nužno spomenuti i tzv. akademsku *Zakladu lorda Byrona* za balkanska istraživanja. Ta lobistička zaklada, čiji su čelni ljudi bili sir Alfred Sherman (predsjedatelj zaklade i savjetnik Radovana Karadžića), dr. Srđa Trifković, rođen u Beogradu, a školovan u V. Britaniji (izvršni ravnatelj zaklade i savjetnik Biljane Plavšić), Michael Stenton i Ronald Hatchael, imala je isključivi cilj da kao stručna skupina osigura pristup britanskim medijima kako bi se o „građanskom ratu“ na tlu bivše Jugoslavije „objektivno“ informiralo. Stoga je posve razumljivo da su tijekom svih ratnih događanja u bivšoj Jugoslaviji britanski i srpski tisak bili dva brata blizanca. Slične ekstremne zaklade u kojima dominira srpski lobi postojale su u SAD-u: *Južna liga*, *Rockford institute* (inozemni urednik časopisa *Chronicles* koji izdaje *Rockford institute* je Srđa Trifković) i *Kongres srpskog jedinstva*; u Italiji: *Sjeverna liga*, koja je bila koalicijski partner u Berlusconijevoj vladi; itd.

Drugi krak masonske hobotnice Komiteta 300, američko masonstvo, također je rezolutno branilo cjelovitost Jugoslavije. George Bush stariji, član okultnog bratstva *Skull and Bones* (Lubanje i kosti), osobno je dao zeleno svjetlo Miloševiću da žurno pokori cijelu Jugoslaviju. Za njega je zločinačko osvajanje Hrvatske i Bosne i Hercegovine bio samo *krvavi građanski rat*. Međutim, glavni kormilar rata i mira na prostorima bivše Jugoslavije bio je Veliki meštar Henry Kissinger, laureat Nobelove nagrade za mir (da nije odveć tragično bilo bi itekako smiješno) i najutjecajniji čovjek svih elitističkih masonskih organizacija. Preko svog kluba *Kissinger Associates*, Kissinger je diktirao redosljed događaja u Hrvatskoj i BiH koji su se tek trebali dogoditi. Za provođenje planiranih strategija bili su zaduženi njegovi doglavnici, Lawrence Eagleburger, pomoćnik ministra vanjskih poslova SAD-a, zadužen za Balkan, i Cyrus Vance, bivši državnik tajnik SAD-a, član Bilderberga, CFR-a i Trilateralne komisije. Poznato je da su obojica, među ostalim, žestoko zaprijetili Njemačkoj ekonomskim mjerama ukoliko bude priznala Hrvatsku i Bosnu i Hercegovinu.

Ne smije se izostaviti još jedan mrzitelj Hrvata, a to je švedski ministar vanjskih poslova Carl Bildt. Zanimljiv je bio njegov vrtoglavi uspon u nevidljivoj svjetskoj vladi Bilderbergu. Kada je financijski manipulator Georg Soros planski napao švedsku valutu krunu, kod većine Šveđana se pojavio strah od financijske i ekonomske izolacije. Tada stvar u svoje ruke preuzima lider liberalno konzervativne stranke Carl Bildt i Švedska preko noći zaboravlja svoju nezavisnost te se 1995. godine našla u Europskoj Uniji. Upravo Bildt postaje jedan od ključnih „mirovnjaka“ za bivšu Jugoslaviju. Dok je na jednoj strani imao puno razumijevanja za srpske zločine u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini te bio pun hvale za bosanske Srbe, poglavito za Biljanu Plavšić (vidljivo i po sramno malo godina provedenih u zatvoru, i to „slučajno“ baš u Švedskoj), nakon oslobodilačkih akcija Bljesak i Oluja od NATO-a je tražio vojnu intervenciju na Hrvatsku kako bi se očuvala tzv. SAO Krajina.

Za Bildta su hrvatske oslobodilačke akcije bile *Tuđmanov odabir ratne opcije* kojima hrvatska vojska okupira područja naseljena Srbima. Stoga predsjednik Tuđman, kao i svi odgovorni za te *zločinačke pothvate* moraju biti najstrože osuđeni. Upravo taj Bildt, koji sa neskrivenim prezirom gleda na Hrvate, dogovarao je konačno političko rješenje za Bosnu i Hercegovinu. Dok je svojedobno u Butmiru pokušavao smanjiti jaz između Srbina Dodika i Bošnjaka Silajdžića, onog trećeg ništa ni ne pita. Hrvatski narod za njega ne postoji.

Među mnogim masonskim misionarima koji su švrjali Hrvatskom i Bosnom i Hercegovinom tijekom rata spomenimo još neke: Norvežanina Thorvalda Stoltenberga, bivšeg poslanika UN-a za bivšu Jugoslaviju (Bilderberg i Trilateralna komisija); Amerikance, nezavisnog pregovarača Jimmyja Cartera (Trilateralna komisija i CFR), američkog diplomata i bankara Richarda Holbrooka (CFR, Trilateralna komisija i Bilderberg), državnog tajnika Warena Christophera (CFR, Trilateralna komisija), američkog ambasadora u Beogradu Warena Zimmermana (CFR), tadašnjeg predsjednika Billa Clintona (CFR, Trilateralna komisija i Bilderberg), itd.

Romansko masonstvo nije nimalo zaostajalo za anglosaksonskim i američkim masonstvom u nastojanju očuvanja cjelovite Jugoslavije, kao i u pritiscima na Njemačku u Austriju glede priznanja Hrvatske. Najveći protivnik bilo kakve hrvatske samostalnosti bio je jedan od najvećih masona i ezoterika 20. stoljeća, francuski predsjednik François Mitterrand (njegov brat Jacques Mitterrand je Veliki meštar *Velikog Orjenta Francuske*). F. Mitterrand je sustavno isticao u europskoj diplomaciji kako Hrvati ne smiju dobiti svoju državu jer su bili saveznici centralnih sila u Prvom svjetskom ratu, kao i nacističke Njemačke u Drugom svjetskom ratu. Istodobno je naglašavao kako su Srbi u oba svjetska rata bili saveznici Francuske i Velike Britanije te da stoga moraju i dalje imati vodeću ulogu u Jugoslaviji.

Dok su četničke povampirene horde svoj krvavi pir slavile u okupiranom Vukovaru, Mitterrand opravdavajući to četničko klanje u intervju za *Frankfurter Allgemeine Zeitung* 29.

studenog 1991. godine izjavljuje: „...*jest to da je povijest Srbije i Hrvatske već dugo puna takvih drama. Poglavitno za vrijeme Drugog svjetskog rata, kada su Srbi umirali u hrvatskim logorima. Kao što znate Hrvatska je bila u nacističkom bloku, ne i Srbija. Poslije Titove smrti latentni sukob između Srba i Hrvata morao je izbiti.*“

Za Mitteranda je znakovita njegova posjeta Sarajevu 28. lipnja 1992. godine. Mnogi nisu na taj datum obraćali pozornost, no njegov posjet isplanirano se dogodio točno na obljetnicu masonske urote u izvršenom atentatu na austrougarskog prijestolonasljednika Franju Ferdinanda 1914. godine. To je i ovaj puta znakovito trebalo pokazati da Srbima pripada Bosna i Hercegovina. Trebalo je samo pogurati rat između Hrvata i Bošnjaka.

Na kraju, svakako se nužno podsjetiti i na još jednog gnusnog mrzitelja Hrvatske, talijanskog ministra vanjskih poslova, visokopozicionog masona Gianni De Michellisa koji je uoči samog rata u bivšoj Jugoslaviji imenovan šefom ministara vanjskih poslova Europske Zajednice. Taj kemičar, rodom iz Venecije, kao pripadnik Metodističke crkve, od ranije je bio dobro poznat po neprijateljskom stavu prema hrvatskom katoličkom narodu. Nekoliko dana pred agresiju na Hrvatsku De Michelis je 9. srpnja 1991. godine organizirao u Beču sastanak svih socijalista Europe. Na tom sastanku su donijete znakovite odluke. Budući da su socijalisti jako slabašni u zemljama izašlih iz komunizma, jer komunizam su pobijedile domoljubne desničarske nacionalne stranke, žurno je bilo potrebno široku frontu bivših komunista „reciklirati“ u socijalističke stranke ili partije. Zanimljivo je da su riječ „reciklirati“ socijalisti sami uporabili, što bi doslovno značilo, ponovo upotrijebiti smeće i otpad u proizvodnom procesu. Uz stvaranje široke masonske socijalističke fronte na sastanku je još dogovoreno kako se odlučno treba suprotstaviti daljnjem bujanju demokršćanskih snaga, ubacivati se u njihove redove i izazivati afere i raskole.

Pored toga, De Michelisov skup u Beču donio je i druge, ne manje važne zaključke. Svim snagama se mora oduprijeti tako da se Crkvi, a napose papi Ivanu Pavlu II. ne pripíše značajan doprinos na rušenju komunizma. Zasluge za urušavanje komunističkog sustava mora se pripisati isključivo laičkim disidentnim krugovima. Svakako je najvažnija odluka tog sastanka bila ta da se multinacionalnim državama, Sovjetskom Savezu, Čehoslovačkoj, s posebnim naglaskom na Jugoslaviju, ne dozvoli da se raspadnu. Jer puno lakše je kontrolirati multinacionalne države, nego niz manjih nacionalnih država.

Croatofob De Michelis, uz glavnog tajnika NATO –saveza Petera Carringtona, glavni je arhitekt još jedne podvale. Uvjet za priznavanje Hrvatske od strane zemalja Europske Zajednice bio je da Hrvatska mora prihvatiti tri ponižavajuća ultimata. Hitno je morala obustaviti oslobađajuće operacije u Zapadnoj Slavoniji, promijeniti Ustav tako da štiti prava nacionalnih manjina na način koji ne postoji nigdje na svijetu, i da dozvoli mirovnim snagama zvanim UNOROFOR da zacementira postojeće stanje na otprilike trećini ukupne površine Hrvatske.

Ne samo da je De Michelis cijelo vrijeme rata podupirao srpsku agresiju te izravno radio u korist Miloševićevog zločinačkog režima, on si je dao pravo da i žestoko kritizira Svetog Oca radi presedana u diplomaciji Svete Stolice kojim je Vatikan prvi priznao Hrvatsku kao suverenu državu. De Michellis se ni jednog trenutka nije mirio s priznanjem Hrvatske. On je još do nedavno zagovarao proširenje Europske Unije istodobno na cijelu balkansku regiju, odnosno sve prihvatljiviji tzv. Zapadni Balkan, u kojoj će nestati ne samo kopnene granice bivše Jugoslavije, već i morske, čime će Jadran postati „europsko more“ na koje će jednako pravo imati sve članice balkanske regije.

To su ti arhitekti opsjena i urote što su nadahnjivali srpske umove! Stoga, ne treba se čuditi vokabularu srpske tužbe protiv Hrvatske. Ne treba se ni čuditi što je današnja podanička gamitura „Velikog oka“ koja je na vlasti u Hrvatskoj toliko ponižavajuće i sluganski inferiorna u „bratskim“ susretima sa svojim kolegama iz Srbije.

E, što bi na to rekao najveća vertikala hrvatske umjetnosti i najodlučnija uzdanica hrvatske samobitnosti, Antun Gustav Matoš čiju stotu obljetnicu smrti hrvatska država sramno i mizerno, gotovo neprimjetno slavi? Upravo kao što je rekao i prije, kako *Hrvati obično precjenjuju Srbe, a Srbi Hrvate podcjenjuju...*

Korišteni dijelovi iz knjiga **Masoni protiv Hrvatske** i **Masoni i okultisti**

Mladen Lojkić

Hotel Elaphusa 4* na
Bolu

hotelelaphusabrac.com/Bol